

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko Svazu průmyslu a dopravy ČR k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
Č. J.	85/2018
DATUM ZPRACOVÁNÍ	29. listopadu 2018
KONTAKTNÍ OSOBA	Jaroslav Suchý
TELEFON	724 809 545
E-MAIL	jsuchy@spcr.cz

OBECNÉ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

1) Problematika financování vodního hospodářství

Považujeme za klíčový cíl zajistit udržitelný a dlouhodobě stabilní systém, který umožní dlouhodobé plánování správy vodních toků a zajistí financování zvýšených požadavků na výkon správy v souvislosti s dopady vzniklými klimatickou změnou a s opatřeními k řešení mimořádných stavů – sucho, přívalové povodně atd. Je žádoucí, aby tato změna nastala co nejdříve. Systém financování vodního hospodářství je ve stávající podobě neudržitelný a ve střednědobém horizontu začne kolabovat. Rozsah zákonem daných povinností podniků Povodí s předloženou úpravou novely vodního zákona v rámci boje proti suchu opět roste. Jakkoliv povinnosti podniků Povodí s postupem času přibývají, způsob jejich financování tuto skutečnost v návrhu novely zákona ignoruje. Je třeba řešit financování narůstajících požadavků a neudržitelnost stávajících zdrojů příjmů. V souladu s principy společenské odpovědnosti investují firmy dlouhodobě do ekologizačních a dalších opatření snižujících nároky na spotřebu vody, u některých se plánuje v blízké budoucnosti dokonce omezení či ukončení činnosti, čímž se problém chybného nastavení financování vodního hospodářství dále prohlubuje, jak je vysvětleno dále.

Prostředky z plateb za odběry povrchových vod (§ 101 vodního zákona), se v průběhu doby stále snižují. Je to výsledek zavádění postupů a moderních technologií šetrných k životnímu prostředí ve výrobě, zavádění opětovného využití odpadních vod a celkového snižování spotřeby vody. S tím je logicky spojen nárůst ceny vody vypočítávaný podle § 102 odst. 2 vodního zákona (hodnota ve jmenovateli vzorce se stále snižuje). Toto problematické cyklení se v odborných kruzích definuje jako tzv. vodárenský efekt. Čím nižší odběr vody, tím vyšší musí být její cena, aby se pokryly fixní náklady a mandatorní výdaje podniků Povodí. Z toho jasně vyplývá, že stávající systém financování vodního hospodářství je nejen neudržitelný, ale také demotivační a je tudíž v přímém rozporu s tím, co ČR v současné etapě klimatického vývoje potřebuje. Již dnes tento systém nemotivuje odběratele k dalšímu efektivnímu využívání vodních zdrojů a k zavádění nejnovějších úsporných technologií, protože se to prostě díky vodárenskému efektu nevyplatí. Stávající cenotvorba v oblasti povrchových vod přináší značné diskrepance v cenách v různých částech ČR, čímž stát

de facto znevýhodňuje odběratele/výrobce se stejným výrobním programem v různých regionech. Cenové rozdíly např. mezi Povodím Vltavy a Povodím Moravy jsou dvojnásobné. Považujeme proto za nezbytné spolu s novými povinnostmi vyplývajícími ze zákona provést významnou reformu financování podniků povodí. Předkladatel by se měl naopak zdržet návrhů na nesystémové a nelogické nástroje typu zrušení výjimky pro zatápění těžebních prostor (mimo jiné sloužící k větší retenci vody v krajině, tj. nedochází fakticky k její spotřebě, ale k zadržení) a měl by se okamžitě věnovat přípravě sebevědomého, odpovědného a trvalého návrhu na financování vodního hospodářství. Pokud jakákoliv činnost, byť rekultivační, přispívá k větší retenci vody v krajině, stát by ji měl podpořit a nikoli navrhopat sankční nástroje.

Neudržitelnost lze potvrdit při jednoduchých propočtech/odhadech budoucího vývoje financování na základě stávajícího nastavení. Nůžky mezi výší odběrů a výší plateb se od roku 2007 trvale rozevírají. Zvýšení jednotkových cen za odběr povrchových vod v důsledku opět vyvolá pokles odběrů. Při zachování stávajícího systému financování se podniky Povodí mohou dle dostupných analýz propadnout do ztrát již kolem roku 2020. Je nezbytné vytvořit robustní systém zaručující stabilitu financování podniků Povodí. Základními parametry nového systému financování vodního hospodářství musí být udržitelnost systému, jednoduchost a minimální transakční náklady. Je nutné již nyní předložit návrh a nastavit systém založený na vícezdrojovém financování, který nebude náchylný na změny v hospodářském cyklu či na změny požadavků environmentální legislativy a současně zajistí financování plnění všech stávajících a nových požadavků vodního zákona na podniky Povodí. Nelze řešit pouze polovinu problému adaptace na klimatickou změnu bez otázky financování a je nutné, aby předkladatel doplnil návrh novely vodního zákona o nový systém financování.

Svaz průmyslu a dopravy ČR disponuje nezávislými odbornými analýzami, včetně mezinárodního srovnání a propočtů dopadů, které lze MZE poskytnout.

Výše uvedený problém a požadavek na předložení návrhu na nutnost řešení změny financování vodního hospodářství potvrdila jednání Pracovního týmu (PT) RHSD pro zemědělství a životní prostředí, PT RHSD pro hospodářskou politiku. Na základě schváleného usnesení a doporučení z jednání PT RHSD pro HP (za účasti resortů a odborných zástupců sociálních partnerů; lze doložit zápisem) následně požádali sociální partneři o vložení tohoto závěru i do usnesení RHSD v následující podobě:

„Sociální partneři požadují, aby na základě doporučení PT RHSD pro HP Vláda přijala následující usnesení: „Vláda ČR na základě požadavku sociálních partnerů a v rámci priority řešení problematiky sucha a vodního hospodářství v ČR souhlasí, že je třeba okamžitě změnit neudržitelný systém financování vodního hospodářství a pověřuje ministra zemědělství, aby předložil návrh řešení, a to doplněním v rámci aktuální novelizace vodního zákona, a ten projednal s klíčovými ministry.“

Tuto připomínku považujeme za zásadní a připomínka/pozice vychází z výsledků společné diskuse a z jednoznačné shody zástupců SP ČR, HK ČR a KZPS. Jedná se o celospolečensky aktuální a akutní problém, který je třeba co nejdříve vyřešit. Jak potvrdila jednání RHSD, tak problematika "vody" patří v tuto chvíli mezi priority, neboť bez jejího řešení se budou problémy stupňovat a ohrožovat ČR v mnoha aspektech. Žádáme, aby i s ohledem na výše řečené bylo k vypořádání připomínky a předložení návrhu přistoupeno (priorita pro společnost i Vládu ČR, jak bylo deklarováno některými jejími zástupci).

2) Problematika hydrické rekultivace

Návrh zákona zavádí nesystémové prvky zcela mimo hlavní záměr navrhované novelizace vodního zákona. Ačkoliv hlavním záměrem návrhu je zakotvení právní úpravy ochrany před následky sucha v souladu s Konceptí ochrany před následky sucha pro území České republiky schválené usnesením vlády č. 528 ze dne 24. července 2017 (dále jen „**Koncepce ochrany**“), mění navrhovaný zákon zcela mimo tento hlavní záměr (a ve svých důsledcích přímo proti němu) poplatkovou povinností za odběr povrchových vod. Jedná se o nekoncepční úpravu primárně zasahující těžební společnosti, kterým by v případě přijetí návrhu zákona vznikla zcela nepřiměřená a nepředpokládaná finanční zátěž.

Změna týkající se poplatkové povinnosti za odběr povrchových vod se primárně dotýká podnikatelského prostředí těžebních společností, které musí po dokončení těžby v prostoru dotčeného ukončenou těžbou realizovat příslušná sanační a rekultivační opatření. Za účelem provedení těchto opatření má těžební společnost povinnost ještě před samotným zahájením těžby (zpravidla až několik desítek let dopředu) připravit plán příslušných sanačních a rekultivačních prací, jehož schválení příslušným báňským úřadem je podmínkou k vydání povolení hornické činnosti prováděné formou otvírky, přípravy a dobývání výhradních ložisek. Na základě takto příslušným báňským úřadem schváleného plánu má těžební společnost povinnost tvořit k zajištění všech rekultivačních a sanačních prací předpokládaných tímto plánem finanční rezervu. V případě, že sanace a rekultivace těžbou dotčeného území má být provedena tzv. hydrickou cestou, tedy zatápěním zbytkových jam po provedené těžbě (dále jen „**Zatápění zbytkových jam**“), vychází tvorba finančních rezerv na provedení takové rekultivace z podmínek daných v době tvorby předmětného plánu sanačních a rekultivačních prací a případná radikální změna v průběhu těžby (zejména pak krátce před jejím dokončením) v podobě, jakou přináší návrh zákona, může ve své podstatě představovat fatální zásah do celé podnikatelské činnosti těžební společnosti, který nebylo možné předvídat a připravit se na něj. Navrhovaná změna dopadá na povinnost těžební organizace provést sanace a rekultivace těžbou zasaženého území způsobem, který s ohledem na legitimní očekávání konzistentního přístupu státu ohledně jím nastavených podmínek provádění těžby předmětné nerostné suroviny (a tedy i stanovení podmínek tvorby finančních rezerv na provedení sanace a rekultivace po provedení těžby této nerostné suroviny v dotčeném území) představuje zásah do ústavním pořádkem zaručených práv těžebních společností. Navrhovaná právní úprava zjevně porušuje ústavní princip zákazu retroaktivity právních norem, neboť dodatečně mění podmínky plnění povinností souvisejících s prováděním sanace a rekultivace podle horního zákona. Prostřednictvím nové nepředvídané finanční zátěže (v řádu až stovek milionů či dokonce miliard korun českých) tak zcela zásadním způsobem zasahuje do právní jistoty a legitimního očekávání podnikatelů v oblasti těžebního průmyslu.

Zároveň je úprava poplatkové povinnosti podle návrhu zákona v rozporu s ústavním principem rovnosti, neboť selektivně z poplatkové povinnosti vyjímá některé podnikatelské aktivity, při nichž je nadto, na rozdíl od Zatápění zbytkových jam, využíváním povrchových vod generován zisk a které představují činnost jdoucí přímo proti Koncepti ochrany (jako např. výroba sněhu vodními děly).

Podle důvodové zprávy směřuje navrhovaná úprava měnící poplatkovou povinností za odběr povrchových vod primárně do podnikatelského prostředí těžebních společností, kdy navrhovatel v důvodové zprávě uvádí:

„Bezplatný odběr povrchové vody pro předmětný účel je neoprávněnou podporou ziskového podnikání a poškozuje správu vodních toků, správu povodí i ostatní odběratele povrchové vody. Z hlediska bilance vody v povodí nejdou takto vzniklá jezera jakkoliv vodohospodářsky využívat. Cílem je zajistit postavení těžebních společností jako soukromých subjektů v souladu s principem „uživatel platí“. Využíváním přírodního zdroje – povrchové vody – řeší tyto společnosti své povinnosti stanovené horním zákonem, na jejichž splnění jsou povinny vytvářet finanční rezervy.“

Navrhovatel se při odůvodnění návrhu zákona v této části tedy omezil pouze na konstatování existence neoprávněné podpory a blíže se danou problematikou zjevně nezabýval. Z důvodové zprávy k návrhu zákona není rovněž vůbec patrný důvod odklonu od dosavadní politiky státu ve vztahu k provedení sanace a rekultivace těžbou dotčeného území hydrickou cestou. Stávající znění příslušných ustanovení vodního zákona vyjímající Zatápění zbytkových jam z poplatkové povinnosti za odběr povrchových vod, resp. stanovující platby pouze za účelem pokrytí nezbytných nákladů k odběru povrchových vod, totiž zákonodárce odůvodňoval snahou omezit dopad za odstranění škod minulosti na životním prostředí na subjekty odpovědné za provedení sanace a rekultivace těžbou dotčeného území (k tomu blíže důvodová zpráva k zákonu č. 20/2004 Sb., novely vodního zákona).

Tvrzení uvedené v důvodové zprávě, podle kterého není možné jezera vzniklá Zatopením zbytkových jam z hlediska bilance vody v povodí jakkoliv vodohospodářsky využívat, je nepodložené a nepravdivé. Záleží vždy na konkrétních místních podmínkách, v rámci nichž vodní nádrž Zatopením zbytkových jam vznikne. Budoucí jezera mohou plnit různorodou funkci vodního díla, a to např. funkci zásobní, retenční, krajino tvornou, ale i např. estetickou. Nelze vyloučit, že vzniklá nádrž může plnit rovněž funkci zdroje pitné vody. Vodní nádrže mohou rovněž plnit funkci pro vědu a výzkum (výzkum zabývající se dopady zatopených zbytkových jam na lokální klima, kvalitu ovzduší, ekosystémy vody a půdy).

Důvodová zpráva k předkládanému návrhu postrádá jakékoli bližší vyčíslení nákladů zvoleného postupu, vyhodnocení dopadů těchto změn na trh nerostných surovin, a vůbec bližší zdůvodnění odstranění limitace poplatkové povinnosti. Takový postup je v rozporu s pravidly pro přípravu právních předpisů.

KONKRÉTNÍ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

1) **Připomínka k bodu 6, § 10 odst. 1**

Upozorňujeme na významné zpřísnění požadavků na provozní evidenci nakládání s vodami provedené snížením limitního množství odebrané vody, při jehož dosažení vznikne povinnost toto množství měřit a předávat o něm informace správci povodí. Z materiálu není totiž zřejmé, kolika nových uživatelů vody se povinnost dotkne a jak je administrativně zatíží a jak budou tuto zvýšenou administrativní zátěž zvládat podniky povodí. Z odůvodnění této úpravy v důvodové zprávě vyplývá, že je potřeba těmito údaji disponovat zejména v době napjaté hydrologické situace tak, aby bylo možné přijímat opatření v době sucha k zajištění disponibilního množství a provádět realistické operativní řízení. Pravidlo je však nastaveno

universálně bez ohledu na skutečnou hydrologickou situaci, v rámci předejití navyšování administrativní zátěže je proto třeba důsledně zvážit, zda je toto zpřísnění skutečně nutné a zda jej neaplikovat např. pouze v obdobích, kdy bude vyhlášeno období sucha.

2) Připomínka k bodu 14, § 21 odst. 7

S návrhem nesouhlasíme. Požadujeme bod vypustit.

Odůvodnění k bodu 2):

Správce povodí není kontrolní orgán, nesmí mít stejné pravomoci jako vodoprávní úřad nebo inspekce. V řadě případů je finančně zainteresován na činnosti provozovatelů (dodávka vody) a neomezeným oprávněním vstupu do cizích objektů bez odůvodnění a pověření kontrolního orgánu se může dostat k citlivým obchodním a jiným údajům a skutečnostem. Toto nemá s cílem novely (boj proti suchu) nic společného. V podstatě je takto správce povodí jako podnikatelský subjekt postaven na úroveň kontrolního orgánu, ale bez potřebné nezávislosti.

3) Připomínka k bodu 32, § 57

Požadujeme změnový bod bez náhrady vypustit, tzn. ponechat stávající znění § 57.

Odůvodnění k bodu 3):

Návrh předkladatele významným způsobem ovlivní efektivitu fungování MVE, které jsou součástí vodních děl (jezů) ve vlastnictví jiné subjektu (zpravidla správce vodního toku), případně MVE ležících v blízkosti vodních děl (nádrží a přehrad), neboť již v současnosti se provoz mnoha z nich, zejm. v důsledku klimatických podmínek posledních let, pohybuje na hranici rentability. Návrh předkladatele může ohrožovat samotnou existenci stávajících MVE a rozhodně nepřispěje ke zvyšování podílu MVE na výrobě elektrické energie, a tedy k plnění cílů pro OZE. Tento návrh tak vytváří právní nejistotu při využívání stávajících MVE, protože mění pravidla v průběhu investičního horizontu (institut výjimky již od roku 2001 (5 MW) a od r. 2004 byla podpora rozšířena na zdroje do 10 MW) a zároveň vytváří bariéru rozvoji nových MVE. Je nutné si rovněž uvědomit skutečnost, že výroba elektřiny z MVE je podporovanou výrobou a navrhované vypuštění výjimky tak *de facto* znamená, že provozovatelé MVE budou působit pouze jako mezičlánek při předání části této podpory podnikům povodí.

4) Připomínka k bodu 43, § 87a

Požadujeme ve smyslu odůvodnění upřesnit, které subjekty jsou uživateli vody a jak bude stanovována jejich významnost.

Odůvodnění k bodu 4):

Pojem „uživatel vody“ je z hlediska vodního zákona nejasný termín, který není nikde v zákoně definován. Tento termín se v dřívějších zněních zákona používal výhradně v souvislosti s tzv. plány povodí, v aktuálním znění zákona se tento termín vyskytuje ve stejné souvislosti pouze v § 25. Pojem není obsažen ani

definován v nově navrhované hlavě X zákona, přičemž by bylo legitimní jeho definici spatřovat v § 87a – Vymezení pojmů. Z důvodu určitosti zákona považujeme definování tohoto pojmu v obecné rovině za nezbytné. Nepostačí, že seznam konkrétních uživatelů vody bude součástí plánů pro sucho podle § 87b odst. 3 písm. a) zákona, protože absence obecného vymezení tohoto pojmu v zákoně ponechává zcela na libovůli zpracovatelů plánů pro sucho, kdo bude do seznamu zařazen a kdo nikoliv. Z hlediska právní jistoty subjektů, jejichž práv se plány sucha budou dotýkat (s dopady např. do ustanovení § 87g a § 87h), ale také z hlediska návodu postupu pro zpracovatele plánů sucha je zařazení tohoto doplnění nepochybně žádoucí. S výše uvedeným pak velmi úzce souvisí absence definice parametrů pro stanovení významnosti jednotlivých uživatelů.

5) Přípomínka k bodu 43, § 87b odst. 4

V § 87 odstavci 4 požadujeme za písmeno a) doplnit nové písmeno b), které zní: „b) výroba elektřiny a tepla, která nejsou kritickou infrastrukturou ve smyslu písm. a)“. Stávající písmena b) až e) se označují jako c) až f). Celý odst. 4 by pak zněl takto:

(4) Stanovení jednotlivých opatření při vyhlášeném stavu nedostatku vody v plánu pro sucho musí odpovídat významu způsobu užití vody. Tyto způsoby užití vody se stanoví postupně od nejvýznamnějšího k méně významným takto:

- a) zajištění funkčnosti kritické infrastruktury podle předpisů upravujících krizové řízení⁶⁰⁾ a dalších provozů poskytujících nezbytné služby,*
- b) výroba elektřiny a tepla, která nejsou kritickou infrastrukturou ve smyslu písm. a),*
- c) zásobování obyvatelstva pitnou vodou,*
- d) živočišná zemědělská výroba a ekologická funkce vody,*
- e) hospodářské využití,*
- f) ostatní využití.*

Odůvodnění k bodu 5):

Požadujeme do hierarchie výčtu doplnit explicitně rovněž výrobu elektřiny a tepla. V případě výroben elektřiny a tepla, které nespádají do kritické infrastruktury ve smyslu písm. a), je třeba skutečně zvážit, jaké priority mají mít. Je nutné vzít v potaz výrobu elektřiny a tepla rovněž u menších zřízení, než která svými parametry naplní požadavky na kritickou infrastrukturu. Rovněž menší výrobní elektřiny se podílejí na stabilizaci elektrizační soustavy a umožňují tedy dodávku elektrické energie nezbytným prvkům kritické infrastruktury ale i dále uvedeným odvětvím. Rovněž výrobu tepla nelze zejména v zimním období opomíjet, protože je třeba dodávat teplo obyvatelstvu. Stanovení priority na druhé nejvyšší úrovni (před zásobování obyvatelstva pitnou vodou) považujeme za logické neboť absolutní většina dodávek pitné vody je realizována tlakovou dodávkou s nuceným čerpáním, které jako zdroj používá elektřinu. Stejně tak další systémy (mj. i integrovaný záchranný systém) se bez elektřiny v případě nouze neobejde. Změna je tedy pouze logickou úpravou priorit v právním předpisu odpovídající technické konstrukci celého systému.

6) Přípomínka k bodu 43, § 87c odst. 2 a § 87d odst. 2

V §87c požadujeme upravit bod 2) takto:

„(2) Návrh plánu pro sucho a jeho aktualizace obecní úřad obce s rozšířenou působností projedná s obcemi, Hasičským záchranným sborem České republiky, významnými provozovateli vodovodů v působnosti obce s rozšířenou působností a užiteli vody významnými pro dané území ve správním obvodu této obce s rozšířenou působností. Plán pro sucho pro správní obvod obce s rozšířenou působností musí být v souladu s plánem pro sucho kraje. Soulad potvrzuje příslušný krajský úřad. Plán pro sucho následně obecní úřad obce s rozšířenou působností zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Zveřejněním se plán pro sucho stává platným.“

V §87d požadujeme upravit bod 2) takto:

„(2) Návrh plánu pro sucho a jeho aktualizace krajský úřad projedná s obecními úřady obcí s rozšířenou působností ve svém správním obvodu, Policií České republiky, Hasičským záchranným sborem České republiky, zástupci krajské hygienické stanice, užiteli vody významnými pro území příslušného kraje, významnými provozovateli vodovodů v působnosti kraje, Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí. Plán pro sucho pro území kraje musí být v souladu s plánem pro sucho ostatních krajů. Plán pro sucho po odsouhlasení Ministerstvem zemědělství zveřejní krajský úřad způsobem umožňujícím dálkový přístup. Zveřejněním se plán pro sucho stává platným.“

Odůvodnění k bodu 6): Výčet subjektů, s nimiž je nutno plán pro sucho projednat by se měl týkat i provozovatelů vodovodů, jichž se může významně dotknout a kteří mají zároveň povinnost vůči obyvatelstvu zásobování vodou.

7) Připomínka k bodu 43, § 87g

Požadujeme upravit znění § 87g následovně:

*„.....K jednání komise pro sucho ~~může~~ **přizve** starosta obce s rozšířenou působností zejména uživatele vody významné pro dané území a zástupce dotčených obcí.“*

Připomínka k bodu 43, § 87h

Požadujeme upravit znění § 87 h následovně:

*„.....K jednání komise pro sucho ~~může~~ **přizve** hejtman kraje zejména uživatele vody významné pro dané území a zástupce dotčených obcí s rozšířenou působností.“*

Odůvodnění k bodům 7):

§87 g) a §87 h) upravují složení komisí pro sucho s tím, že starosta/hejtman jmenuje zástupce vyjmenovaných subjektů a může přizvat významné uživatele vody. Podle návrhu předkladatele nemusí předseda příslušné komise pozvat žádného uživatele vody, nebo jen některé z nich, což ve svých důsledcích může vést k pochybnostem o nestranném jednání a rozhodování komise. Je samozřejmé, že veřejný zájem na hospodaření s vodou zejména v období sucha je a musí být prioritní, nicméně navrhované znění dává prostor, resp. nevylučuje, aby v rámci jednání komise byly zohledněny pouze zájmy některých významných uživatelů vody v daném území, kteří jsou například zároveň členy komise. Vzhledem k tomu, že v takto kritických situacích bude nezbytné hledat kompromis mezi různými společenskými, ekonomickými a ekologickými zájmy, jeví se s ohledem na znalosti toku a zejména používané výrobní technologii jako nezbytné, aby mohli významní uživatelé vody přispět svými zkušenostmi a znalostmi k diskuzi komise a

participovat na hledání konsenzu. Přímá konzultativní účast zvyšuje ztotožnění uživatelů vod s opatřeními přijatými komisí a podporuje rovněž jejich legitimitu. Z uvedeného důvodu požadujeme, aby byli významní uživatelé vody vždy přizváni k jednání komise.

8) Připomínka k bodu 43, § 87m

§ 87m ukládá v čl. 1 bodech e) a g) vlastníkům technického, respektive vodohospodářského majetku povinnost využívat či zprovozňovat zařízení, které ale musí být vázané na jejich technický stav. Požadujeme upravit následovně:

*„e) nařídí vlastníkovi technického zařízení, které slouží pro odběr ze záložního zdroje vody, jeho zprovoznění, **pokud je to technicky možné tak, aby bylo možné tento záložní zdroj využít***

*g) nařídí vlastníkovi potřebného vodohospodářského zařízení jeho zprovoznění a poskytnutí k řešení stavu nedostatku vody, **pokud je to technicky možné, nebo**“*

Odůvodnění k bodu 8) : Příslušný orgán musí respektovat technická omezení aktuálního stavu regulovaného zařízení

9) Připomínka k bodu 43, § 87m

V § 87m je nutné doplnit provázanost na financování uložených opatření obecným odkazem na pravidla, stanovená zákonem č. 240/2000 Sb. Požadujeme doplnit odstavec 6), který bude znít:

*„(6) **Financování opatření probíhá v souladu s § 25 zákona č. 240/2000 Sb.**“*

Odůvodnění k bodu 9):

novela zákona počítá s relevancí zákona o krizovém řízení a tedy i v oblasti financování vyvolaných opatření je nutné postupovat shodně.

10) Připomínka k bodu 43, § 87m

V §87m požadujeme doplnit bod 7) který bude znít:

*„(7) **Komise pro sucho je povinna při vydávání rozhodnutí zohlednit případy, kdy uživatelé vody významní pro dané území realizovali technologická opatření pro znovuvyužití odpadních vod s celoročním provozem.**“*

Odůvodnění k bodu 10):

Je nutné doplnit novelizační ustanovení, které umožní v rámci jednotlivých rozhodnutí zohledňovat ty konkrétní uživatele vody, kteří prokazatelně realizovali opatření pro úspory vody, konkrétně recyklační opatření, která prokazatelně a dlouhodobě sníží odběry vody.

11) Připomínka k bodu 45 a 46, § 101 odst. 3 písm. c) a odst. 4

Požadujeme bez náhrady vypustit bod 45 a v bodě 46 požadujeme vypustit text: „se slova „zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) nevyžadující čerpání nebo převádění vody správcem vodního toku,“ zrušují a“.

Znění § 101 odst. 3 a 4 bude po přijetí navrhované úpravy následující:

(3) Cena za odběr povrchové vody se stanoví zvláště pro účely užití

a) průtočného chlazení parních turbín,

b) zemědělských závlah,

c) zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) v případech vyžadujících čerpání vody nebo převádění vody; tato cena nesmí překročit výši provozních nákladů, které správci vodního toku na tuto činnost vzniknou,

d) ostatních odběrů.

(4) Platba za odběr povrchové vody se neplatí, pokud odebrané množství povrchové vody je menší nebo rovno 6 000 m³ za kalendářní rok nebo je menší nebo rovno 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku. Neplatí se též za odběry povrchových vod pro provoz rybích líhní a sádek a pro napouštění rybníků a vodních nádrží pro chov ryb, zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) nevyžadující čerpání nebo převádění vody správcem vodního toku, pro průtočné chlazení výzkumných jaderných reaktorů, pro požární účely, napouštění veřejných koupališť, odstavených ramen vodních toků a nádrží tvořících chráněný biotop rostlin a živočichů, **pro zachování mezinárodně významných mokřadů v lužních lesích, pro postřikování skladovaného dříví vodou**, pro výrobu sněhu vodními děly, za odběr okalových vod pro zemědělskou nebo lesní výrobu a za povolený odběr pro vyrovnání vláhového deficitu zemědělských plodin, včetně školkařských výpěstků. Okalovými vodami pro zemědělskou a lesní výrobu jsou povrchové vody odebírané z vodního toku za zvýšených průtoků (vodních stavů) pro závlahy zaplavováním.

Odůvodnění k bodu 11):

(k bodu 45.) Ustanovení § 101 odst. 4 vodního zákona stanoví taxativní výčet odběrů povrchové vody, ze které se poplatek neplatí. V první řadě je jím odběr povrchové vody v malém rozsahu, tj. v množství odebrané povrchové vody menším nebo rovným 6.000 m³ za kalendářní rok nebo menším nebo rovným 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku. Od úhrad poplatků za odběr povrchových vod je pak dále osvobozen zákonem definovaný okruh činností dle účelu užití odebrané povrchové vody. Návrh změny vodního zákona z textu § 101 odst. 4 vypouští slova „zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) nevyžadující čerpání nebo převádění vody správcem vodního toku,“ a zároveň do něj vkládá slova „pro zachování mezinárodně významných mokřadů v lužních lesích, pro postřikování skladovaného dříví vodou.“ Nově tak má být v plném rozsahu zpoplatněno Zatápění zbytkových jam, zatímco odběr vody pro zachování mezinárodně významných mokřadů v lužních lesích a pro postřikování skladového dříví vodou má být od poplatku za odběr povrchové vody osvobozeno.

Navrhované zpoplatnění každého odběru povrchové vody pro účely Zatápění zbytkových jam bez ohledu na způsob jeho provádění není akceptovatelné. Předně je třeba navrhovanou úpravu posoudit ve vztahu k plochám již dotčeným hornickou činností podle zákona č. 61/1998 Sb., zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „**zákon o hornické činnosti**“), a dále rovněž ve vztahu k plochám, jež budou teprve v budoucnu hornickou činností zasaženy.

Nejprve je třeba zasadit navrhovanou změnu poplatkové povinnosti za odběr povrchové vody na Zatápění zbytkových jam podle § 101 vodního zákona do kontextu horního zákona a zákona o hornické činnosti.

Dobývání výhradních ložisek nerostů (těžba nerostů) je podle ustanovení § 2 zákona o hornické činnosti jedním z druhů hornických činností. Jeho provádění povoluje obvodní báňský úřad v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona o hornické činnosti v rámci řízení o povolení otvírky, přípravy a dobývání. Podkladem pro vydání povolení hornické činnosti prováděné formou otvírky, přípravy a dobývání (otvírka, příprava a dobývání dále jen „**OPD**“, povolení otvírky, přípravy a dobývání dále jen „**Povolení OPD**“) je žádost těžební společnosti předložená příslušnému obvodnímu báňskému úřadu spolu s plánem otvírky, přípravy a dobývání (dále jen „**POPD**“) a předepsanou dokumentací, jež je blíže specifikována mj. v ustanovení § 6 vyhlášky Českého báňského úřadu č. 104/1998 Sb., o hospodárném využívání výhradních ložisek, o povolování a ohlašování hornické činnosti a ohlašování činnosti prováděné hornickým způsobem, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „**vyhláška 104/1988 Sb.**“).

Těžební společností vypracovaný POPD vymezuje v souladu s přílohou č. 3 vyhlášky 104/1988 Sb. veškeré podrobnosti týkající se zahájení, průběhu i ukončení hornické činnosti (mj. způsob OPD, dobývací metody, generální svahy skrývky, umístění staveb a zejména plán sanace a rekultivace území dotčeného těžbou – dále jen „**Plán SaR**“). Plán SaR musí v souladu s bodem 1.6 přílohy č. 3 vyhlášky 104/1988 Sb. obsahovat jak za a) technický plán a harmonogram prací, tak za b) vyčíslení předpokládaných nákladů na vypořádání očekávaných důlních škod a na sanaci a rekultivaci pozemků dotčených vlivem dobývání, tak za c) návrh na vytvoření potřebných finančních rezerv a na časový průběh jejich vytvoření (dále je „**Rezervy SaR**“).

Finální rozhodnutí o tom, jak má být sanace a rekultivace provedena, je pak výsledkem složitých procesů, při kterých se stát (zastoupený mj. správními orgány), těžební společnost, obec, v jejímž územním obvodu má být hornická činnost vykonávána a také právnické a fyzické osoby, jejichž práva a právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být povolením dotčeny, shodnou na řešení, které je následně potvrzeno v Povolení OPD. Povolení OPD tak stvrzuje POPD včetně Plánu SaR s vyčíslením tvorby potřebných finančních rezerv, na němž se subjekty řízení shodly vycházejíce z aktuálně účinné legislativy.

Vydaným rozhodnutím o Povolení OPD jsou účastníci řízení (stejně jako jejich právní nástupci) vázáni. Hornická činnost prováděná formou OPD musí být vykonávána v souladu s ním, tzn., že pokud pravomocné Povolení OPD ukládá provedení hydrické rekultivace formou Zatápění zbytkových jam, musí být rekultivace tímto způsobem provedena.

Je na místě poznamenat, že aktuálně účinné znění vodního zákona rozlišuje dvě formy provádění rekultivace vodní cestou:

1. *zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) v případech vyžadujících čerpání vody nebo převádění vody, přičemž tento způsob odběru vody podléhá na základě ustanovení § 101 odst. 3 písm. c) poplatkové povinnosti, kdy cena za odběr povrchové vody nesmí překročit výši provozních nákladů, které správci vodního toku na tuto činnost vzniknou;*
2. *zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) nevyžadující čerpání nebo převádění vody správcem vodního toku (dále jen „Zatápění zbytkových jam gravitačním způsobem“), které je v souladu s ustanovením § 101 odst. 4 vodního zákona bezplatné.*

Navrhovaná změna § 101 odst. 3 písm. c) vodního zákona ve spojení se změnou § 101 odst. 4 vodního zákona zavádí zpoplatnění odběru povrchové vody pro účely Zatápění zbytkových jam v plném rozsahu bez ohledu na způsob jeho provádění. Tímto návrhem je ukládána povinnost hradit poplatek za odběr povrchové vody i těm těžebním společnostem, jež jsou pravomocným Povoláním OPD zavázány provést SaR Zatápěním zbytkových jam. **Dodatečně jsou tak všem těmto společnostem měněny podmínky provádění SaR uložením dalších poplatkových povinností.** Navrhovanou změnu § 101 odst. 3 písm. c) vodního zákona ve spojení se změnou § 101 odst. 4 vodního zákona lze považovat za nepřijatelnou, neboť porušuje ústavní princip zákazu retroaktivního působení právních norem. V jejím důsledku by totiž bylo nedovoleným způsobem zasaženo do právní jistoty a legitimního očekávání dotčených těžebních společností, které při zpracování POPD s poplatkem za odběr povrchové vody nekalkulovaly a tudíž ho nemohly nijak zohlednit (a to například i úplným upuštěním od daného podnikatelského záměru).

Ve vztahu k dobývacím prostorům, pro něž dosud nebylo vydáno pravomocné Povolání OPD, platí následující:

Jak uvádí vlastní text Konceptce ochrany, jsou „vodní zdroje ČR prakticky závislé na množství a rozdělení atmosférických srážek a naprostá většina vodních zdrojů závisí na zadržení a akumulaci vody na našem území. [...] Návrh Konceptce vyžaduje komplexní přístup, založený na kombinaci opatření na straně zvyšování disponibilního množství vody v jednotlivých částech hydrologického cyklu, opatření na snižování spotřeby vody a opatření na ovlivňování její jakosti na straně společnosti.“¹ Z uvedeného je zřejmé, že budování zadržovacích vodních systémů v rámci vodního hospodářství je v celospolečenském zájmu. Provádění hydrické rekultivace je jedním ze způsobů vzniku takových zádržných vodních rezervoárů, proto je podpora tohoto způsobu rekultivace zbytkových jam po těžbě nerostných surovin zájmem celé společnosti, nikoliv jen zájmem těžební společnosti, jíž je dobývací prostor stanoven. Navrhovaná změna § 101 odst. 4 vodního zákona, tj. vynětí „zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) nevyžadující čerpání nebo převádění vody správcem vodního toku“ z výjimek z poplatkové povinnosti za odběr povrchové vody, stejně jako odstranění limitů z ustanovení § 101 odst. 3 písm. c) však směřuje k opačnému cíli. Uložení povinnosti platit poplatek za odběr povrchové vody při Zatápění zbytkových jam nutně povede ke zvýšení nákladů na provedení hydrické rekultivace, což může těžební společnosti od realizace této formy rekultivace ve svém důsledku odrazovat a motivovat je k realizaci jiných forem rekultivací. Přitom je nepopiratelné, že hydrická rekultivace je pro krajinu přínosná nejen z hlediska vodohospodářství, ale i v celé

¹ Konceptce ochrany před následky sucha pro území České republiky schválená usnesením vlády č. 528 ze dne 24. července 2017, kap. 1 Úvod

řadě dalších oblastí (podporuje biodiverzitu přírody, obnovu a rozvoj dosud neatraktivních regionů z hlediska sportovního a rekreačního využití, možnost energetického využití naakumulovaných vod /PVE/, chov ryb a rybolov). Jak se ukázalo na příkladech napuštěných jezer Barbora, Milada a Most, hluboká jezera vzniklá Zaplavením zbytkových jam mají výborné samočisticí schopnosti. U výše uvedených jezer došlo již v průběhu napouštění ke stavu oligotrofie vod, kdy voda obsahuje málo rozpuštěných živin, je průzračná a velmi bohatá na různost životních forem. Jde tedy o podporu konkrétního způsobu zahlazování následků těžby, která má oproti jiným značné pozitivní externality, např. i zadržování vody v krajině nebo ovlivnění mikroklimatu. Je třeba se na budoucí jezera dívat i jinak, než jen vodohospodářsky (ekologické přínosy, přínosy pro veřejnost).

Důvody pro zachování osvobození Zatápění zbytkových jam od poplatku za odběr povrchové vody jsou vedle výše zdůvodněného obecného zájmu na provádění hydrických rekultivací dále následující:

- Obecně je třeba poplatky chápat jako účelové peněžité plnění, které je vybíráno jako vyrovnání za poskytnutí individuální výhody (srov. nález pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 29/08), a jehož výše by měla odpovídat ekvivalentu poskytnuté hodnoty. Zatápění zbytkových jam však nelze vnímat jako získávání individuální výhody pro těžební společnosti, neboť ty jsou při provádění schválené hydrické rekultivace k odběru povrchové vody povinny, aniž by tím pro sebe získávaly jakoukoli protihodnotu. Těžební společnosti vázané pravomocným Povoláním OPD již nemají možnost vlastním rozhodnutím odběr vody vyloučit či omezit. Zatápění zbytkových jam pro ně nepředstavuje zdroj příjmu, není jejich podnikatelskou činností.
- Sama Koncepce ochrany zdůrazňuje, že hlavní funkcí poplatků v oblasti vodohospodářství ve vztahu k zajištění ochrany a kvality vod by měla být funkce motivační, nikoliv fiskální. Poplatky by měly uživatele zejména motivovat k šetrnému využívání zdrojů vody. V případě provádění rekultivace hydrickou cestou se však o využívání vodních zdrojů nejedná, voda se z krajiny neztrácí, není zužitkovávána, není z ní brán prospěch, pouze se zadržuje v nově vznikající vodní nádrži.
- Při Zatápění zbytkových jam gravitačním způsobem nevznikají státu náklady související s odběrem vody z povrchových zdrojů. Náklady na Zatápění zbytkových jam čerpáním nebo převáděním vody jsou i za současné právní úpravy kompenzovány.
- Podle Koncepce ochrany mají být hlavním finančním zdrojem při realizaci Koncepce prostředky státního rozpočtu a (primárně) evropských fondů, nikoliv finanční zdroje získávané ze sektoru průmyslu a energetiky. Koncepce ochrany naopak vyzdvihuje potřebu „zavést nový systém financování vodního hospodářství, kde nebude zátěž jeho financování přenesena pouze na průmysl, energetiku a vodárenské společnosti.“² Navrhovaná změna vodního zákona, která má být přijata právě k provedení Koncepce ochrany, však tuto myšlenku popírá, když průmyslu ukládá povinnost dalších finančních odvodů.

V důvodové zprávě k navrhované novele vodního zákona (k § 101 odst. 4) je hodnoceno existující vynětí činnosti Zatápění zbytkových jam z poplatkové povinnosti za odběr povrchové vody jako „*neoprávněná podpora ziskového podnikání*.“ Dále je uvedeno, že „*Cílem je zajistit postavení těžebních společností jako soukromých subjektů v souladu s principem „uživatel platí“*“. Na druhé straně však novela ponechává

² Koncepce ochrany před následky sucha pro území České republiky schválená usnesením vlády č. 528 ze dne 24. července 2017, kap. 5.2 Ekonomická opatření

osvobození od plateb za odběr vody pro takové činnosti, jako jsou výroba sněhu vodními děly nebo napouštění veřejných koupališť, tedy činnosti mající výrazně podnikatelský charakter. Takový závěr je jednoznačně v rozporu s principem rovnosti.

Uvalení poplatkové povinnosti za odběr povrchové vody pro účely Zatápění zbytkových jam se jeví jako zcela účelová snaha ekonomicky postihnout těžební společnosti provádějící hornickou činnost prostřednictvím odvodu souvisejícího s touto činností pouze nepřímo, ačkoliv se na provádění hornické činnosti již tak váže řada přímých povinností finančního plnění (např. úhrady z vydobytých nerostů podle § 33h horního zákona; úhrady z dobývacího prostoru podle § 33a horního zákona atd.).

S ohledem na výzvy, před kterými Česká republika stojí v oblasti přípravy na dopady související se změnami klimatu, lze navrhované zpoplatnění považovat za velmi krátkozraké.

Závěrem je nutné konstatovat, že ze strany předkladatele byl mimo jiné tento návrh úpravy § 101 a návrh úpravy § 57 již jednou předložen v rámci meziresortního připomínkového řízení k novele vodního zákona předložené do meziresortního připomínkového řízení již v roce 2015. Již v předchozím pokusu nebyl předkladatel úspěšný a změnu neprosadil, mimo jiné i proto (jak vyplývá z vypořádávací tabulky k této novele), že stěmto návrhy byl již tehdy vyjádřen nesouhlas ze strany mnohých obligatorních připomínkových míst konkrétně: MPO – nesouhlas, MF – nesouhlas, SMOČR – nesouhlas, MO – nesouhlas.

(k bodu 45.) Principiální souvislosti k nedůvodnosti vyloučení osvobození Zatápění zbytkových jam z poplatkové povinnosti, které jsou rozvedeny v rámci připomínek k bodu 46 návrhu zákona, kterým se mění § 101 odst. 3 písm. c) vodního zákona, jsou ve vztahu k připomínkám bodu 45 návrhu zákona, kterým se mění § 101 odst. 3 písm. c) vodního zákona, stejné a je třeba na ně plně odkázat. Dále je třeba uvést, že limitace výše poplatkové povinnosti za odběr povrchové vody pro účely Zatápění zbytkových jam výší provozních nákladů na čerpání nebo převádění vody byla do vodního zákona doplněna v rámci jeho novelizace zákonem č. 20/2004 Sb., účinným ke dni 23.1.2004, a to doplněním ustanovení § 101 odst. 3 písm. c) o následující znění: „*tato cena nesmí překročit výši provozních nákladů, které správci vodního toku na tuto činnost vzniknou*“. Motivem pro limitaci poplatkové povinnosti byla podle důvodové zprávy k tomuto zákonu snaha „omezit dopad na subjekty odpovědné za odstranění škod minulosti na životním prostředí.“ Úplným odstraněním limitace poplatkové povinnosti navrhovanou novelou vodního zákona je nyní v rozporu s původní ideou tato odpovědnost na těžební společnosti přenášena, a to za situace, kdy k odstranění škod minulosti na životním prostředí ještě nedošlo.

12) Připomínka k bodu 82, § 126 odst. 8

Bod 82 bude nově znít: „82. V § 126 odst. 8 se text „§ 53,“ a text „nebo Česká inspekce životního prostředí“ se zrušují.

Znění § 126 odst. 8 s vyznačením změn bude následující:

(8) V řízeních podle § 3 odst. 3, § 8 odst. 4, § 12 odst. 1, § 38 odst. 15, § 43 odst. 2, § 44 odst. 3, ~~§ 53~~, § 55 odst. 4, § 56 odst. 5, § 61 odst. 6, § 64 odst. 2 a § 71 odst. 4 rozhoduje vodoprávní úřad ~~nebo Česká inspekce životního prostředí~~ z moci úřední.

Odůvodnění k bodu 12):

Vzhledem k úpravě ustanovení požadujeme vypustit rovněž obsolentní ustanovení týkající se rozhodování České inspekce životního prostředí, která v žádném z odkazovaných řízení nerozhoduje, natož pak z moci úřední.

13) Přípomínka k bodu 84., Příloze č. 1 a §39 odst. 10 vodního zákona

Na nakládání se sedimentovatelnými tuhými látkami uvedenými v příloze č.1 k tomuto zákonu **a na látky a přípravky používané pro výrobu a čištění odpadních vod** se nevztahují odstavce 2,4 a 5.

Odůvodnění k bodu 13):

K Příloze č. 1 zákona č. 254/2001 Sb. - V rámci Ekoauditů - oblast voda (bod 4.) bylo s MPO a MŽP projednáno a dohodnuto, že specifikace zvlášť nebezpečných a nebezpečných látek bude upravena tak, aby z ní byly vyloučeny látky, které by naplňovaly definice, ale přitom jsou běžně používány ve vodárenství např. pro úpravu vody – jedná se např. o flokulanty. Návrh odpovídá návrhu MŽP na vyjmutí chemikálií pro úpravu vody z nebezpečných látek s negativním účinkem na kvalitu vody.

Dalším možným řešením je uvedení výjimky např. v poznámce pod čarou pod přílohou č. 1 nebo definování nebezpečných látek přes bezpečnostní listy podle chemického zákona a v souladu se směrnicí EC 1907/2006.

ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY NAD RÁMEC NOVELIZOVANÝCH PARAGRAFŮ:

Nad rámce předloženého návrhu dále navrhuje rozšířit novelu zákona o vodách o tyto změny:

1) Do paragrafu 2a zákona 254/2001 Sb. v aktuálním znění, navrhuje doplnit pojmy, které nejsou dle našeho názoru aktuálně dostatečně definovány. Jedná se o:

- a. ostatní vodní linie
- b. ekologický potenciál

2) Úprava §8 odst. 3 zákona 254/2001 Sb. v aktuálním znění – v písmenu g) odstranit text „...chránících stoky jednotné kanalizace před hydraulickým přetížením,...“. Výsledný text paragrafu by měl znít takto:

- g) k vypuštění odpadních vod z odlehčovacích komor do vod povrchových.

Odůvodnění k bodu 2):

Návrh reflektuje skutečnost, že pozměňovací návrh poslance Okleščka (sněmovní tisk č. 930/2017) doplnil v rámci novelizace zákona o vodách v roce 2017 ustanovení, které zásadním způsobem negativně ovlivnilo

právní jistotu vlastníků a provozovatelů veřejné kanalizace, neboť zavádí neproveditelnou povinnost získat povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových ze všech objektů, které jsou součástí čistíren odpadních vod. Přitom ani zákon č. 254/2001 Sb., ani zákon č. 274/2001 Sb. jako *lex specialis* pro obor veřejných vodovodů a kanalizací nediferencuje odlehčovací komory na síti a na čistírnách odpadních vod a objekty na čistírnách odpadních vod nejsou stavebně ani technicky připraveny pro zajištění základních **povinně uváděných** („vodoprávní úřad vždy stanoví“) podmínek případně vydávaných správních rozhodnutí – dle nařízení vlády č. 415/2001 Sb. jsou to:

1. emisní limity,
2. způsob, četnost, typ a místo odběrů vzorků vypouštěných odpadních vod a místo a způsob měření jejich objemu na výpusti, popřípadě i na přítoku do čistírny odpadních vod,
3. způsob provádění rozborů vypouštěných odpadních vod podle jednotlivých ukazatelů znečištění uvedených v povolení k vypouštění odpadních vod, způsob vyhodnocení výsledků rozborů jednotlivých ukazatelů znečištění a výsledků měření a stanovení objemu vypouštěných odpadních vod a zjištěného množství vypouštěných znečišťujících látek pro účely evidence a kontroly.

Absolutní většina objektů (přepady z čerpacích stanic, ochranné prvky před a za primárním stupněm čištění) nejsou připraveny a nemohou být ani v budoucnosti bez zcela zásadních zásahů do vlastních konstrukčních prvků čistíren odpadních vod upraveny pro splnění výše uvedených podmínek. Případná realizace takových opatření by si mimo administrativní náročnost nově vydaných cca 10 000 nových rozhodnutí by si vyžádala období minimálně 5 let pro realizaci a investiční náklady pro obor veřejných vodovodů a kanalizací v řádu desítek miliard Kč s každoročními provozními náklady téměř jedné miliardy Kč, což přinese zvýšení cen stočného. Při této příležitosti upozorňujeme, že uvedený poslanecký pozměňovací návrh nebyl zhodnocen v rámci vyhodnocení dopadů, které je standardně požadováno pro každý legislativní návrh.

3) Dále v rámci obecných komentářů konstatujeme, že není dostatečně řešena problematika financování dopadů hierarchicky vydávaných opatření obecné povahy - rušení stávajících povolení.

4) Připomínka k §39 odst. 4 písm. d) zák. č. 254/2001 Sb., o vodách

Navrhujeme upravit znění bodu d) takto:

*d) nejméně jednou za 5 let, pokud není technickou normou nebo výrobcem stanovena lhůta kratší, prostřednictvím odborně způsobilé osoby zkoušet těsnost potrubí nebo nádrží určených pro skladování a prostředků pro dopravu zvláště nebezpečných látek a nebezpečných látek a v případě zjištění nedostatků bezodkladně provádět jejich včasné opravy; těsnost nádrží určených pro skladování ropy nebo ropných produktů s minimálním objemem 1 000 m³ nebo používaných pro skladování ropy a ropných produktů podle zákona o nouzových zásobách ropy^{21b}), zabezpečených nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod a kontinuálně sledovaných kontrolními systémy, jejichž výstupy jsou zaznamenávány a uchovávány do doby provedení bezprostředně následující zkoušky těsnosti, lze, pokud není výrobcem stanovena lhůta kratší, zkoušet nejméně jednou za 20 let; v případě skladování hnojiv a výluhů z objemných krmiv **nebo závadných látek** v nadzemních nádržích umístěných v záchytných vanách o objemu větším, než*

je objem největší nádrže v nich umístěné, **nebo v nadzemních dvouplášťových nádržích**, se opakovaná zkouška těsnosti nepožaduje,

Odůvodnění k bodu 4):

Původní znění zákona se vztahovalo pouze k hnojivům a výluhům z objemných krmiv, přičemž není důvod, aby se toto ustanovení nevztahovalo taktéž na ostatní závadné látky, neboť dvouplášťové nádrže nebo nádrže jednoplášťové se záchytnou vanou díky své konstrukci znemožňují únik v nich skladovaných látek. V rámci Ekoauditů – oblast voda bylo s MPO a MŽP dohodnuto, že úprava ustanovení bude promítnuta do nejbližší novely zákona o vodách, protože dosavadní praxe nad míru přiměřenou zatěžuje podnikatele v případech, které jsou nadbytečné, neboť jsou provedena dostatečná ochranná opatření k zabránění vzniku škod již v realizaci skladovacích nádob.

Pokud by návrh na vyjmutí všech závadných látek skladovaných ve dvouplášťových nádržích nebyl přijatelný, pak navrhuje alespoň výjimku pro **látky a přípravky pro výrobu pitné vody a čištění odpadních vod**. Pak by navrhovaný text zněl:

; v případě skladování hnojiv a výluhů z objemných krmiv **nebo látky a přípravky pro výrobu pitné vody a čištění odpadních vod** v nadzemních nádržích umístěných v záchytných vanách o objemu větším, než je objem největší nádrže v nich umístěné, **nebo v nadzemních dvouplášťových nádržích**, se opakovaná zkouška těsnosti nepožaduje.